

МВНР " ОТДЕЛ ПРАВЕН "

ОПН № 489/07.08.92г.

11-07-03/07.08.92г.

с. г. г. М. / Садинска
С Т А Ж О В И Ш Е
Г. М.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГР. СОФИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 192

Дата 7.08.92г.

93

ОТНОСНО: ИСКАНЕТО НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКАТА ЗА ТЪЛКУВАНЕ НА
ЧЛ. 6 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Във връзка с искането от Президента на Републиката тълкуване на чл. 6 от Конституцията на Република България и Ваше определение от 08. 06. 1992г., като заинтересована страна Ви отговаряме на поставените въпроси.

I. Равенството на всички граждани пред закона означава ли равенство и пред всички нормативни актове. В случая под закон не следва ли да се разбира всеки нормативен акт, включително и подзаконовият.

Според общата теория за Гражданското право и правилата за тълкуване под закон трябва да се разбират Нормативните актове на Народното събрание. Същите са с най-голяма юридическа сила след Конституцията на Република България. Те служат за Юридическа база на останалите подзаконовни нормативни актове, които имат свои индивидуални наименования / Укази, Постановления, Наредби, Инструкции и др. /

Както нормите, които произтичат и черпим от актовете на Народното събрание, така и нормите, които произтичат от подзаконовите нормативни актове имат еднакво предназначение. Да уреждат спорните правоотношения в гражданския оборот със сила на присъдено нещо. В този смисъл основният конституционен принцип за равенство на всички граждани пред закона означава и равенство на всички граждани пред подзаконовите нормативни ..... /продължава на следващата страница/

актове. В случая считаме, че под равенство на "всички граждани" пред подзаконовите нормативни актове трябва да се разбира равенство на по тесен кръг от "заинтересовани" лица, в зависимост от правоотношенията на гражданския оборот, които подзаконовите нормативни актове уреждат.

II. Изчерпателно или примерно са посочени социалните признаци за недопускане на ограничения в правата и на привилегии.

Социалните признаци за недопускане на ограничения в правата и на привилегии, изброени в чл.6ал.2 от Конституцията на Република България са посочени като примери. Изчерпателност би се постигнала, ако към последното изречение на чл.6ал.2 прибавим израза "и всякакви други"

III. Всяко неравно третиране на отделно лице или лица не следва ли да бъде квалифицирано като дискриминация.

Лишаването от права по чл.6,7,8т.1и т.2,чл.11,15,16,18 от международния пакт за граждански и политически права /ДВ. БР.43/1976 г./ представлява дискриминация по силата и смисъла на чл.4ал.2 във връзка с чл.4 ал.1 от същия Международен пакт за граждански и политически права, който съгласно конституцията е част от нашето вътрешно право. Не всяко неравно третиране, т.е. лишаване от законоустановени права, а само лишаването от права изброени в чл.6, чл.7, чл.8 т.1 и т.2 и чл.14, чл.15,16,18 от Международния пакт за граждански и политически права следва да бъде квалифицирано като дискриминация, основана само на раса, цвят на кожата, пол, език, религия съгласно чл.4ал.2 от Международния пакт за граждански и политически права.

IV. -Нарушения ли са на принципа за равенство привилегиите и предимствата.

Привилегиите са безспорно нарушение на Конституционния принцип за равенство на всички граждани пред закона. Определено става въпрос за тези привилегии, които се създават чрез подзаконови нормативни актове/Постановления, Наредби и др./ и противоречат на Конституцията на Република България.

98

V. Липсата на изрично предвидени правни механизми в обикновенното законодателство за конкретно приложение на принципа за равенство и недискриминация не изключва ли на практика неговото действие

Случаите на дискриминация, т.е. лишаване от права по чл.6,7,8 /т.1и2 /, чл-11,15,16,18 ще се неутрализират при създаване на подходящи състави/наказателни/, предвиждащи най-строги санкции. По този начин чл-6 ал.2 от Конституцията на Република България ще получи реално покритие и действие.

=====

Към отговора на 1-ви въпрос от определението на Конституционния съд.

В учебника по Гражданско процесуално право от проф./Живко Сталев/-306 стр. юридическото понятие закон по смисъла на чл.188 ал.2 от ГПК се тълкува така: " Под закон трябва да се разбират всички нормативни актове, които уреждат гражданския спор. Затова са закон не само нормите извлечани от законодателните актове на Народно събрание, но и нормите извлечани от Укази, Правилници, Наредби, Устави. Закон е и чуждестранният източник, когато нашето международно частно право препраща към него. По наше мнение в случая става въпрос за професионално разбиране на юридическото понятие закон и има за адресат съда при постановяването на решението.

1507/1992г.

"ОТДЕЛ ПРАВЕН":

